

sic. Norunt omnes orthodoxi Theologi, inter principia, seu locos Theologicos, quibus Ecclesia utitur in stabilendis veritatis, & profigandis erroribus, enumerari & illud, quod nuncupatur auctoritas Patrum. Hoc totis viribus enervare conantur haeretici, Lutherus, Rivetus, Dalleus, & novissime Picinus. Unum ex argumentis, quo illud impugnare nituntur, est sententia quasi concors Patrum contra definitiōem Ecclesiae (sic illam vocant) in punto Conceptionis Virginis; & afferunt catalogum Patrum... & tamen hoc non obstante, dicunt, quod Ecclesia definitivit contrarium. Quod probant inanibus rationibus; inter quas una est, quia permittit, & precipit celebrari festum Conceptionis. Ergo, dicunt, auctoritas Patrum, utpote discors a definitionibus Ecclesiae, non est locus Theologicus. Ita Rivetus suum tuetur errorem, & Picinus in sua Apologia, & in Triumpho debacchatur, existimans per celebrationem festi Conceptionis fuisse definitum Mysterium. Hinc insultat Alexandro Septimo tamquam sibi contradicenti, ex quo in sua Constitutione dicat, se nolle Mysterium decidere, & postea approbando festum, illud decidit: hoc est, impudenter ait, decidere, & non decidere; non decidere verbis, & decidere facto: quod est sibi contradicere. Haic haeticorum objecto concors Theologorum responso est, quod quamvis Ecclesia adhaerent opinioni dicenti, Virginem fuisse sine culpa originali conceptam, tamquam probabili, pia, & religiosa, numquam tamen Mysterium definitivit, uti Pontifices omnes in suis Constitutionibus protestantur. Quare auctoritas Patrum in suo robore perseverat; quia adhesio pia sententie non est ejusdem definitio.

Magnifica vox, sed non perinde vera; immo & falsissima, & ab non sano capite temere, insolenterque jactata: quod est antea demonstratum a nobis, cum audaciam istius, & in Patribus nominandis jactationem superbam retundemus: ut illud Graeci scriptoris multo esse verius intelligamus,

Oὐδὲν ἐν ἀνθρώποις δικριτόν ἔστι νέκρα.
Αὐτὸν δὲ σὺ θαυμάζεις, ταῦτα ἐτέροις γέλως.

Dein-